

на лекане № 1, мъжката фигура е представена без отличителен социален белег, като младеж, то тук, черната му къдрава коса е пристегната с лента над челото.

Както и при първата основна сцена, диалогът между младия мъж и неговия пратеник е рамкирана от флорални елементи, а под надиплената материя, наподобяваща кресло, върху която е седнал мъжът, е изобразена лаврова клонка. Това най-вероятно е белег за знатна принадлежност.

Развитие наблюдаваме и при женската фигура. Прическата е сменена. Фигурата на жената е по-женствена и в лявата си ръка тя вече държи пешкира, който в предходната композиция "свободно стои" под крилата на посланика.

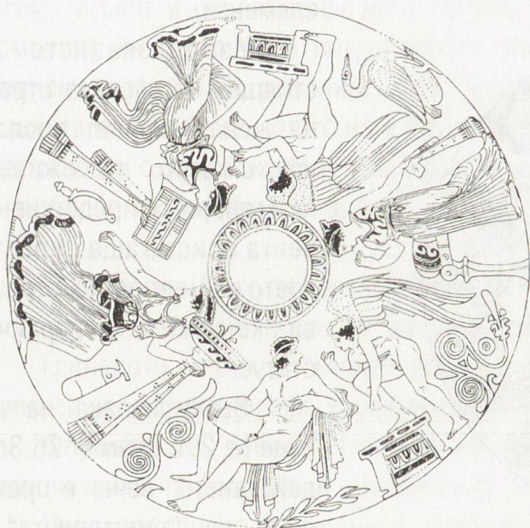
В сюжетната линия на повествованието, освен познатите вече герои, персонажи и атрибути, които си разменят местата в зависимост от развитието на събитията, в композицията участва и изображението на лебед.

Украсата под устийния ръб на купата е симетрично разположена композиция от палмети.

Тези две леканета са дело на едно и също ателие и в частност - на един художник.

Изображенията са твърде реалистични, граничещи с откровен натурализъм. В тях няма и намек за митология, а с езика на метафората са преразказани реално случили се събития.

Върху капака на лекане № 3, с диам. - 26.5см, развитието на повествованието продължава във времето, но вече в "реалното отсъствие" на един от основните герои - съпругът. Той вече се е принесъл в отвъдното, но се "завръща" в своя дом, при любимата жена и близки хора като орел, заедно със своя посланик. И за да няма съмнение, че

ТЕМН 2007г.
Да такава могла
с Тополяне общ. Сливен
рис. Пестър К. Петров

Обр. 3 (2) Графична рисунка на сцена от капак
на лекане